Duminică 24 Aprilie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 25 Aprilie

19-21 Serviciu divin

Marți 26 Aprilie

19-21 Serviciu divin

Miercuri 27 Aprilie

19-21 Serviciu divin

Joi 28 Aprilie

19-21 Serviciu divin

Vineri 29 Aprilie

10-12 Serviciu divin
19-21 Serviciu divin

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Stanici Maria
Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

ANUNȚURI:

1. In fiecare seară din această săptămână, vom avea seri de meditație în apropiere de Cuvântul lui Dumnezeu, începând cu orele 19.
2. Joi seara vom sărbători Cina Domnului, ocazie în care ne vom aminti de prețul mare pe care Domnul Isus l-a plătit ca să ne mântuiască.

Stan Ana – 24.04
Pavel Ana – 25.04
Birsan Mihai – 26.04
Clonaru Mihai – 26.04
Cocerhan Milca – 26.04
Burghelea Dora – 27.04
Bitea-Petcu Gabriel – 28.04
Cotutiu Elena – 28.04
Goteciuc Maria – 28.04
Oala Ana – 28.04
Cojoaca Andreea – 29.04
Enyedi Iosif – 29.04
Levai Elena – 30.04

Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. - Psalmul 91:15

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinati In Cuvant

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul **261** | **24 Aprilie 2016**

TRIUMFUL ADEVARATULUI IMPARAT

"...Iată, Împăratul tău vine la tine..."
Matei 21: 5

Încercam să-mi imaginez ce zi frumoasă a fost ziua în care Domnul Isus a intrat pentru ultima dată în Ierusalim, cetatea păcii, cetatea Marelui Împărat.

Venea din Betania, acolo unde era casa prietenilor săi, era înconjurat de ucenici și inclus atât de bine într- un alai împărătesc, mulțimea striga: "Osana", "Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului", "Pace în cer și slavă în locurile prea înalte", "Binecuvântat este Împăratul care vine!" Toată cetatea s-a pus în mișcare întrebându-se: "Cine este acesta?", iar mulțimea răspundea: "Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii".

În mod categoric a fost un triumf al Domnului Isus, triumf ca o răsplată pentru ceea ce a făcut, cât și ca o anticipare a victoriei finale. El, Marele Domn, Împăratul împăraților trebuia să fie încoronat ca Rege al poporului Său.

Ce ne învață această sărbătoare a încoronării Domnului Isus ? Ce-au făcut cei de-atunci și ce putem face noi la această sărbătoare ?

Sărbătoarea a fost demonstrația suveranității lui Dumnezeu

Este de-a dreptul uimitor să vezi cu câtă exactitate a fost pregătit aceste eveniment. Omenește nu se puteau face aceste pregătiri și să nu apară vreo încurcătură. Mâna lui Dumnezeu era în spatele tuturor lucrurilor din această zi.

Timp exact. Nici prea devreme, nici prea târziu, ci la timpul exact S- a înfățișat Domnul Hristos înaintea oamenilor ca adevăratul rege. Mântuitorul a intrat în cetate la momentul ales de Dumnezeu, astfel încât totul să se întâmple exact de Paște. Pavel confirmă: "Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit".

Slujitori credincioși. Timpul este în mâna lui Dumnezeu, dar și oamenii sunt în mâna lui Dumnezeu. Atât ucenicii cât și stăpânii măgărușului din Betfaghe ascultă în totalitate de cerințele Marelui Stăpân.

Împlinirea Scripturii. După sute de ani, Scriptura se împlinea exact. Zaharia a fost inspirat să scrie despre atitudinea poporului, despre alaiul împărătesc, despre trăsăturile de caracter ale triumfătorului. Oare nu tot așa se va întâmpla și la triumful din Noul Ierusalim? Totul se va întâmpla pe baza agendei dumnezeiești.

Sărbătoarea a fost prilejul manifestării omului

Câtă libertate a avut omul să se manifeste în acea zi?! Cântă și se-nchină ucenicii, sunt tulburați dușmanii, ramurile de palmieri sunt fluturate în văzduh... până și pietrele puteau să strige. Da, libertate deplină pentru creația lui Dumnezeu.

continuarea pe pagina urmatoare >

Să ceri harul mântuirii. "Osana" se traduce prin: "Doamne, Te rugăm dă mântuire !" Era un cuvânt de laudă pe care îl cunoștea fiecare evreu. "Osana" nu se rostea pentru muritori, ci era păstrat doar pentru divinitate. Vis a vis de aceasta, liderii religioși Îl învinuiau pe Domnul Isus că tolerează blasfemia.

Să te bucuri de Împărăție. Evanghelistul Marcu consemnează: "Binecuvântată este Împărăția care vine". Citim că "cei mai mulți își așterneau hainele pe drum". Lucrul acesta era un act străvechi de omagiu adus împăraților. Mulțimea accepta pretenția Lui de a fi Împărat. Ramurile de palmier simbolizau bucuria.

Să-ți aduci aminte de minunile Domnului. În Luca 19: 37 citim: "...au început să laude pe Dumnezeu pentru toate minunile pe care le văzuseră. Cât este de dorit ca la această sărbătoare să-ți aduci aminte de minunile Domnului din viața ta.

Sărbătoarea a fost ocazia descoperirii mesianității

Ținta pe care Domnul Isus a urmărit-o în acest triumf a fost aceea de a fi cunoscut ca adevăratul Mesia, Acela care avea să câștige o mântuire prin suferință, prin moarte, prin înviere. Mesianitatea lui Hrisots a fost evidentă în această zi.

Prin mărturia oamenilor. O mișcare de masă s-a produs în Ierusalim: "...toată cetatea s- a pus în mișcare..." Aceeași expresie ca în Matei 2, atunci când magii vin la Irod și întreabă despre noul Împărat al iudeilor. La scară universală așteptăm ziua glorioasă când cerul și pământul se vor mobiliza ca să- L sărbătorească pe Mielul lui Dumnezeu (Apoc. 7: 9, 10).

Prin mărturia creației. Iată ce dialog: "Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii !", "Dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga !" Creația este supusă Marelui Împărat, o confirmă și cartea Apocalipsa.

N-ai fost la triumful din Ierusalimul Palestinei, dar poți fi la triumful din Ierusalimul veșniciei!

Pastor Ioan Cocîrțeu

DINCOLO DE ,,OSANA!"...

RADU DRĂGOIU

Suntem în preajma Floriilor, și ar fi bine să începem să-L însoțim pe Domnul nostru în drumul Lui spre cruce. Să deschidem Biblia la Evanghelia după Luca în capitolul 19, să citim de la versetul 29 până la 40 și să ne imaginăm pentru o clipă că suntem acolo... Extazul mulțimii care striga ,,Osana!, binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!", entuziasmul celor care-și așterneau hainele pe drumul pe care Mântuitorul urma să pășească și bucuria copilăroasă a celor ce fluturau în vânt ramuri de finic... Frumos, nu?

Am spune că e o scenă aproape perfectă de laudă și închinare la adresa lui Dumnezeu! Însă Domnul Isus știa mai mult decât atât... aceeași mulțime, entuziastă care striga acum ,,Osana!" urma să strige peste doar câteva zile ,,Răstignește-L!" fără să vrea să mai audă altceva.... Câteva zile doar au schimbat adorațiile în acuză, osanalele în osândă, cântecele în condamnare.... Dureros...

Dar haideți acum să ne uităm la noi, și la viața noastră. Vom observa că ne asemănăm surprinzător de mult cu cei de aici cărora le dezaprobăm comportamentul... Avem tot ce ne trebuie: ramuri de finic, exclamații entuziaste, cântări frumoase și grup bun de închinare, mesaje cu învățătură sfântă, haine frumoase, ... Pe Domnul Isus nu-L impresionează faptul că duminică și luni și ... strigăm ,,Osana!"și rostim binecuvântări, atâta timp cât El știe că nu vor trece decât câteva zile (în cel mai bun caz) până când faptele și trăirea noastră vor striga din nou și plin de ură ,,Răstignește-L!" Mergem însă mai departe cu citirea de la versetul 41 până la 44. Isus privește cetatea Ierusalimului, lăsând în urmă zgomotul și agitația de pe drum. Nu se mai aud nici strigătele, nici ovațiile, cântările și-au stins demult ecoul...
E liniște... E doar El privind cetatea ... printre lacrimi... El vede dincolo de fastul unei celebrări, a unei

slujbe, sau a unei forme de închinare de moment: El vede cetatea, și știe totul! Îi e înde-ajuns o privire! Chiar dacă acum era pace, El vede vremurile de război ce urmau. Chiar dacă cetatea era în picioare, El îi vede ruina, profețindu-i sfârșitul!

Să facem liniște, lăsând în urmă ecoul cântărilor de duminică sau luni ..., discuțiile purtate și toate celelalte... Se apropie Domnul Isus de cetatea inimii fiecăruia dintre noi... Ce vede? Ce sentiment Îi trezește? I se umplu oare ochii de lacrimi privind la ea, în loc să I se umple inima de bucurie? ,,Dacă ai fi cunoscut măcar în această zi lucrurile care puteau să-ți dea pacea... Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi..." (vs. 42, 43) De ce suntem lipsiți atât de mulți dintre noi de pace? Sau, dacă acum totul pare a fi în ordine, câți dintre noi avem în arsenalul nostru acele lucruri care ne pot păstra pacea în vremuri de criză, câți le cunoaștem și câți avem la îndemână ,,arme" precum: credința neclintită, rugăciunea și postul? Le mai practicăm, le mai cunoaștem, ne mai îndeletnicim cu ele? Sau doar așa, printre impresii și facebook mai rostim o rugăciune la masă? Să nu ne dezobișnuim de practica lor, pentru că riscăm să pierdem și să nesocotim ,,vremea cercetării" lui Dumnezeu (vs. 44), fiind prea ocupați cu lucrurile ieftine și crezând că totul e în ordine. Ei, atunci chiar că nu va rămânea ,,piatră pe piatră" din tot ce construim împreună, pentru că cetatea noastră nu va mai avea temelia pe Stâncă, și va cădea la prima amenințare. Îmi doresc și mă rog însă ca cetatea fiecăruia să fie una trainică, statornicită pe Temelia lui Hristos, o cetate tare, care să reziste atacurilor ce încearcă s-o facă ,,una cu pământul" (sau cu ceea ce ține de pământ, de firea noastră), pentru ca în final să fie făcută una cu Cerul!

Haideți să ne punem din nou pe genunchi... Mi-e dor de noi așa... Domnului îi este dor de noi așa... nouă ne mai este dor de asta? Să căutăm să nu intrăm oricum în sărbătorile ce ne stau înainte, ci să căutăm să ne curățim. Haideți în săptămâna care ne stă înainte să pornim în cercetare alături de Hristos în drumul Lui spre cruce. Avem nevoie de asta. Să veghem, și să ne preocupăm să nu pierdem din vedere vremea cercetării, și să clădim fiecare o cetate la care El să privească plin de bucurie. Fă liniște acum... lasă-L pe Domnul Isus să se apropie de cetatea inimii tale, roagă-L să-ți spună ce vede, și privește și tu....

Plângeți împreună, și bucură-te de fiecare lacrimă de pocăință care curge pe obrazul tău...

E vremea cercetării.... N-o nesocoti!

*****

Floriile!
de Maria Colb

Nu-i bucurie, sufletu-mi s-aline
Mai mult ca bucuria de-acum.
De-aceea eu m-aplec în rugăciune
Și-Ți mulțumesc! Atâta pot să-ți spun!

Nu-i biruință să mă-nvioreze
Mai mult ca biruința de acum
Truditu-mi suflet vrea să-ngenuncheze
În adorări - și asta vreau să-Ți spun!

Nu-i lacrimă mai dulce ca aceasta
Din ziua de Florii, aceea de acum.
Cu stropi de har îmi luminează fața
Și Te iubesc ! Și veșnic o să-Ți spun!
Portița de-ndurare și iubire
Și mângâiere pentru tot îmi ești!
De astăzi, întristarea-n bucurie
Se va schimba, fiindcă mă iubești!

De-acum doar mă aplec în adorare
Și mult îmi strâng al lacrimei izvor.
Iar inima de-atât alint tresare.